

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Університет Миколаса Ромеріса (Литва)
Варшавський технологічний університет «Варшавська політехніка» (Польща)
Університет Хамлайн (США)
Плімутський університет (Велика Британія)
Університет імені святого Климента Охридського в Бітолі (Македонія)
Університет Тлемсена імені Абу Бакра Белкаїда (Алжир)
Харківська обласна військова адміністрація
Міжрегіональне управління Національного агентства України
з питань державної служби у Харківській та Сумській областях
Громадська організація «Розвиток громад Харківщини»

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

23 листопада 2023 року

**Харків
2023**

УДК 351(06)
ББК 67.401я4
П 88

П 88 **Публічне управління: проблеми та перспективи:** матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 23 листопада 2023 року. – Харків : ТОВ «Константа», 2023. – 16 с.

ISBN 978 -966-342-432-X

УДК 351(06)
ББК 67.401я4

ISBN 978 -966-342-432-X

© Колектив авторів, 2023
© ТОВ «Константа», 2023

ЗМІСТ

Організаційний комітет	10
Секція 1. «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС»	15
Секція 2. «Публічне управління та економічна політика в Україні»	15
Додаток 1. Тези доповідей учасників конференції (на електронному носії)	17

СЕКЦІЯ 1

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС

Belyavtseva Viktoriia, Jain Pradeep Kumar. ECONOMIC EFFICIENCY OF THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN MANAGEMENT ACTIVITIES LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES	17
Guogis Arvydas, Bernotas Dainius. REGARDING THE PROBLEM OF NON-TAKE-UP OF CASH SOCIAL ASSISTANCE IN LITHUANIA	22
Melnyk Viktoriia. INNOVATIVE TECHNOLOGIES OF PUBLIC ADMINISTRATION	32
Onatska Daria. POLICY IN THE FIELD OF PROTECTION OF CHILDREN'S RIGHTS IN THE CONDITIONS OF TERRITORIAL ORGANIZATION OF POWER IN UKRAINE	37
Shumskaya Anna. ACTUAL ISSUES OF DEVELOPMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION TO ENSURE EFFECTIVE TERRITORIAL MANAGEMENT IN UKRAINE	42
Stepanenko Nataliia. THE INFLUENCE OF THE EFFICIENCY OF PUBLIC ADMINISTRATION ON THE INNOVATIVE DEVELOPMENT OF UKRAINE	46
Аведян Людмила Йосипівна, Міхеєва Ірина Вікторівна, Чухно Ольга Володимирівна. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	50
Алексєєва Яна Леонідівна. ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ	56
Асєєв Антон Олександрович. СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	62
Барка З. М., Потехіна Наталія Іванівна, Комісар Юрій Анатолійович. СУТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ	67
Бондар Оксана Вікторівна. ДОСВІД ІНШИХ КРАЇН В НАПРЯМКУ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРОННИМ ДОКУМЕНТООБІГОМ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ	72
Бріль Михайло Сергійович, Барановський Дмитро Васильович. ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	

Сільченко Ірина Вікторівна. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ	258
Сірик Діана Дмитрівна. НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	262
Соболев Вадим Григорович, Караджова Віра. НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ	266
Столярчук Єлизавета Сергіївна. РЕАЛІЗАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ	271
Табацький Максим Гарійович, Єрьомка Данило Вікторович. СУЧАСНИЙ РІВЕНЬ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	278
Тепляк Олександр Євгенійович. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ ПОЛЬЩІ – КРАЇНИ ЄС	283
Тулєнінов Олександр Вікторович. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ІТ В ОРГАНАХ ВЛАДИ	288
Часовських Марія Олександрівна. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ	292
Шамрай Марія Сергіївна, Суварян Анна Русланівна. СИСТЕМА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ	298
Шашков Юрій Михайлович. ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДОКУМЕНТООБІГ В ПУБЛІЧНІЙ УСТАНОВІ	303
Шевченко Валерія Миколаївна. ПОСИЛЕННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЯК НАПРЯМОК УДОСКОНАЛЕННЯ СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	307
Шепілова Єкатерина Андріївна. ОБГРУНТУВАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ТА МЕТОДІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ	312
Шульга Дмитро Михайлович. ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ	317
Юрічківська Карина Віталіївна. НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	322
Юрченко Крістіна Михайлівна. КЛІЄНТОРІЄНТОВАНЕ ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ВІДПОВІДНІСТЬ КРИТЕРІЯМ ЄС	327

СЕКЦІЯ 2

Публічне управління та економічна політика в Україні

Gavkalova Nataliia, Dr. John Martin. FUNDAMENTALS OF LANDSCAPE STRATEGIES	331
Gruzd Maryna. ANALYSIS OF THE EFFICIENCY AND EFFECTIVENESS OF THE IMPLEMENTATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN UKRAINE	336

УДК 354

РЕАЛІЗАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Столярчук Єлизавета Сергіївна,
студентка 2 року навчання магістратури
за спеціальністю «Публічне управління та
адміністрування»

ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Корупція є небезпечним явищем, яке негативно впливає на розвиток держави. Вона завжди існувала, але в умовах тотальної корупції в усіх сферах життя неможливо вирішити жодної проблеми. Корупція перешкоджає соціальному, економічному та політичному розвитку, а також становить загрозу національній безпеці.

Вчені з України та інших країн вивчали проблеми формування та реалізації антикорупційної політики в системі державної служби України, впровадження антикорупційних заходів та розвитку антикорупційного законодавства. Їхні дослідження є важливим внеском у розробку ефективних заходів боротьби з корупцією в Україні.

Особливо детально актуальні питання антикорупційної політики в публічному адмініструванні висвітлені в роботах О. Новікова, В. Якобчука та С. Косянчука.

Метою статті є надання рекомендацій щодо шляхів реалізації антикорупційної політики в органах публічного адміністрування.

В умовах сучасного соціального розвитку та інтеграції України в процеси глобалізації однією з найбільших і найнебезпечніших загроз нашому майбутньому є корупція та її неконтрольоване проникнення у всі сфери соціально-політичного, соціально-економічного та правового життя нашого держава [1].

Корупція є глобальною проблемою, яка існує в усіх країнах світу, незалежно від їхньої політичної системи. Жодна країна не мала, не мала і навряд чи матиме повний і абсолютний імунітет від корупції найближчим часом, принаймні до тих пір, поки нинішня система політичних координат та нинішня соціально-політична формація. Корупція є проблемою, яка існує в усіх країнах світу, незалежно від їхнього рівня розвитку та політичної системи. Різниця між країнами полягає в тому, як корупція проявляється, як вона впливає на суспільство та як з нею борються. Отже, межа між «нами» та «ними» проходить там, де корупція від негативного соціально-політичного явища, присутність якого у публічному полі присутня, але контролюється, стає паразитичним елементом у суспільстві, який взаємопов'язаний як чужорідний орган у ДНК. Клітини-господарі, використовуючи всі наявні ресурси політичної влади лише для збільшення власної присутності та розповсюдження повного руйнівного впливу на всі процеси, необхідні для виживання всієї без винятку системи.

Корупція - найбільша хвороба політичної бюрократії сьогодні. Корупція виявляє неефективність уряду, його нездатність та функціональну недосконалість державних та громадських установ, що формують систему. Але це явище не є надбанням цивілізованого суспільства [2].

Корупція - це як тінь, яка слідує за суспільством. Вона може бути тонкою і непомітною, або вона може бути темною і всеосяжною.

Соціальна природа корупції проявляється в наступному:

корупція є результатом взаємодії різних соціальних сил і процесів.

корупція має негативний вплив на суспільство, оскільки вона порушує законність, економічні та політичні процеси.

корупція є багатограним явищем, яке впливає на всі сфери суспільного життя.

корупція є стійким явищем, яке здатне пристосовуватися до змін у соціальному середовищі.

Більшість енциклопедичних словників трактують цей термін на основі латинського «Corruptio» – корупція, корупція, підкуп, корупція державних і політичних чиновників, чиновників. У словниках ви також знайдете ще одне близьке до нього латиноамериканське слово, яке передує слову «корупція» - «корозія», що означає «корозія, руйнування». Порівняння цих подібних концепцій дозволяє нам інтерпретувати корупцію як процес, який порушує, руйнує суспільство, державу, внутрішній уряд тощо. Цей підхід підтверджується в сучасних українських реаліях [3].

Подолання корупції призведе до повернення значних переваг, які корупція отримує у сфері соціального обміну та забезпечить їх чесним громадянам. Це сприятиме приведенню соціального обміну в суспільство в нормальному (природному) стані, а також значному збільшенню доходів чесних громадян, які отримують їх згідно із Законом про соціальний обмін та Законом про соціальну конкуренцію. Корупція – це завжди втручання в державну владу, яке полягає у її довільному використанні в приватних (або корпоративних) інтересах.

Корупція є складним соціальним явищем, яке залежить від правових, економічних, політичних та соціальних умов. Вона також впливає на ці умови, негативно впливаючи на розвиток суспільства.

Корупція – це не лише певні дії, а й система негативних думок, переконань, установок, а це означає, що корупція - це ще й психологічне та моральне явище. Він не існує поза поведінкою людей, їх діяльністю.

Реалізація національної антикорупційної стратегії забезпечує:

розробка національного законодавства, пов'язаного з дотриманням глобальних антикорупційних стандартів Конвенції ООН проти корупції, Кримінальної конвенції проти корупції, Додаткового протоколу до Конвенції проти корупції, Цивільної конвенції проти корупції та затвердження зобов'язання Верховна Рада України щодо наданих рекомендацій Групи держав Ради Європи проти корупції (GRECO) та інших міжнародних установ;

підвищення ефективності системи запобігання корупції та боротьби з корупцією;

зниження рівня корупції в системі правоохоронних органів, інших відомств та органів місцевого самоврядування;

зменшення тіньової економіки;

формування активної громадської позиції щодо запобігання та боротьби з корупцією.

Оцінка ефективності національної антикорупційної стратегії базується на результатах державної програми запобігання та протидії корупції на період 2021-2025 років, позиції України в міжнародних рейтингах (економічна свобода, інвестиційна привабливість, прозорість тощо) . Спостереження за Україною міжнародними організаціями, соціологічні дослідження, опитування громадської думки.

Розглянемо сучасний стан та можливості вдосконалення формування та реалізації антикорупційної політики на державній службі України та визначаємо характер державної антикорупційної політики на державній службі як складне правове та соціально-політичне явище, яке має певні характеристики [4]:

відповідно до форм, інструкцій, завдань та сфер впливу антикорупційної політики на державній службі це розглядається як скоординована взаємодія всіх державних органів, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства та громадян для боротьби з корупцією в суспільстві;

антикорупційна політика на державній службі в адміністративно-правовому розумінні є різновидом громадського порядку та державного управління.

антикорупційна політика держави на державній службі реалізується шляхом цілеспрямованої вольової діяльності певних людей, які є державними службовцями (суб'єкт антикорупційної політики);

антикорупційна політика на державній службі має систематичний характер, оскільки проводиться виключно в складній соціальній системі. Ця система є внутрішньою особливістю антикорупційної політики держави, що забезпечує узгодженість, координацію, підпорядкованість, необхідну доцільність, раціональність та ефективність цього процесу. Реалізація антикорупційної політики - це постійний щоденний процес;

антикорупційна політика на державній службі здійснюється виключно на основі чинного законодавства певної держави на певний історичний момент часу;

антикорупційна політика на державній службі полягає у здійсненні регуляторного та організаційного практичного впливу на об'єкти державного управління, якими є суспільні відносини в будь-якій сфері суспільства, при цьому суб'єкти та об'єкти працюють разом в єдиній складній системі.

Слід зазначити, що в Україні майже кожен державний орган має антикорупційні підрозділи, але в основному вони є освітніми. Не існує єдиної ієрархії та відповідальності перед Національним агентством з питань запобігання корупції.

Корупція є не лише шкідливим юридичним, а й соціальним явищем. Міжнародне співтовариство вже давно знайоме та перевірено чинниками успішного протидії корупції. Перш за все, це відкритий уряд, прозорість та чіткість державних процедур прийняття рішень, ефективні механізми контролю за діяльністю державних органів з боку громадянського суспільства, свобода слова, свобода та незалежність ЗМІ.

В контексті широкомасштабної корупції основна увага приділяється усуненню першопричин, а не боротьбі з конкретними проявами. Як наслідок, правові системи деяких розвинених країн не характеризуються використанням у своєму законодавстві терміна «боротьба». У правовому акті законодавець встановлює принципи запобігання злочинам, що стосуються конкретної сфери діяльності.

У політиці надання державних службовців держава також забезпечує реальні гарантії роботи, соціальну та матеріальну підтримку державних службовців та членів їх сімей. Забезпечуючи чиновника якомога більше, держава зменшує ризик його «лояльності» до корупції та її проявів.

Як результат, корупція є повсюдною, оскільки вона зачіпає всі сфери суспільства: економіку, соціальну сферу, політику. Негативні наслідки цього явища не лише заважають поступальному розвитку суспільства, але й становлять серйозну загрозу інтересам національної безпеки.

Причинами поширення корупції більшість експертів називають причини економіки насамперед монополією у всіх її формах, розвитком ринку, який змінюється.

Заходи боротьби з корупцією включають максимальне скорочення адміністративних рішень, які залежать від розсуду чиновника, обмеження його компетенції формалізованими функціями, обмеження бюрократичної влади, а також різні обмеження прав чиновників "регулювати" посадових осіб економіка, освіта, наука, громадянське суспільство, персонал, збільшення попиту на чиновників за злочини та кримінальні правопорушення на посаді, забезпечення незалежності суддів (судів), максимальна прозорість державної діяльності для громадськості, ЗМІ, наявність реальних, а ніж декларативна політична воля, ці та інші для здійснення заходів.

Література:

1. Антикорупційна політика держави: складові та напрями реалізації : навч. посіб. / авт. кол. : С. М. Серьогін (кер авт. кол.), В. В. Баштанник, Н. А. Липовська [та ін.] ; за заг. ред. С. М. Серьогіна. – Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2012. – 476 с.
2. Бачинин В.А. Неправо (негативное право) как категория и социальная реалья / В.Л. Бачинин // Государство и право. – 2001. – № 5. – С. 14–20.

3. Береза О. Д. Особливості корупційних проявів у постіндустріальному суспільстві / О. Д. Береза // Економіка та держава : міжнар. наук.-прак. журн. – 2014. – № 3. – С. 139–143.

4. Криминология : учеб. для вузов / Гуров, А.И. и др. ; науч. ред. Н.Ф. Кузнецова, В.В. Лунеев. – М. : Волтерс Клувер, 2005. – 420 с.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Єрмоленко О.О.

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції.